

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	2014898913
Dátum vydania rozhodnutia:	03.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2014898913.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2014, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného Ing. E. E., proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, z 20. mája 2014, sp. zn. 3Ntc 5/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Ing. E. E. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 20. mája 2014, sp. zn. 3Ntc 5/2014, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol o uznaní rozsudku Krajského súdu v Brne, sp. zn. 39T 8/2009, zo dňa 21. decembra 2010 v spojení s rozsudkom Vrchného soudu v Olomouci zo dňa 6. septembra 2011, sp. zn. 2To 37/2011, ktorým bol Ing. E. E., nar. XX. G. XXXX v H., trvale bytom H., J. XXX/X, občan Slovenskej republiky, uznaný vinným zo spáchania pomoci k zločinu úverového podvodu podľa § 24 ods. 1 písm. c/, § 211 ods. 1, ods. 6 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky účinného od 1. januára 2010 v bodoch 7a, 7b, 7c a 8 rozsudku a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do Väznice s ostrahou podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky.

Uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Trnave bolo súčasne nariadené, na území Slovenskej republiky vykonať uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol odsúdený Ing. E. pre výkon trestu na území Slovenskej republiky zadáný do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený Ing. E. E.. Podstata dôvodov jeho odvolania spočívala v tom, že sa domáhal pozastavenia konania o uznaní cudzieho rozhodnutia na území

Slovenskej republiky, nakoľko podal proti odsudzujúcemu rozsudku Krajského súdu v Brne mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Českej republiky nerozhodol. Súčasne odsúdený vyjadril presvedčenie, že v dôvodoch dovolania sú také skutočnosti, ktoré by oprávňovali zmeniť rozsudok v jeho prospech. Argumentoval tiež tým, že „proces, v ktorom bol odsúdený, bol zmanipulovaný voči jeho osobe“, jeho trestná činnosť bola vymyslená s cieľom zakryť skutočných páchatelov. Vyjadril názor, že ako občan Slovenskej republiky má právo, aby rozsudok Krajského súdu v Brne bol posudzovaný Slovenskými súdmi aj z týchto aspektov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení relevantných listín štátu pôvodu vzťahujúcich sa k uznaniu a výkonu citovaného rozsudku, po písomnom vyjadrení prokurátora, rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Trnave ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z., rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až l/, ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 15 a § 16 nemôže konať inak, než na základe návrhu, spolu s osvedčením čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, cudzie rozhodnutie uznať.

Ustanovenie § 4 Zákona 549/2011 Z.z. upravuje rozsah jeho pôsobnosti. Podľa ods. 1 rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojené s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojené s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Odvoláciu námietku odsúdeného, spočívajúca v tvrdení, že konanie o uznanie sa javí ako predčasné, keďže Najvyšší súd Českej republiky ešte nerozhodol o jeho dovolaní, ktorým odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Brne napadol na území Českej republiky, nie je možné akceptovať.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorým odsúdený rozsudok súdu Českej republiky napadol, nemá žiaden odkladný účinok vo vzťahu ku konaniu o uznaní a výkone rozhodnutí podľa zákona 549/2011 Z.z. o uznaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby.

V danej súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že súd Slovenskej republiky rozhodujúci o uznaní a výkone rozhodnutia súdu iného štátu Európskej únie, v rámci tohto konania nie je oprávnený posudzovať skutkové okolnosti a otázku viny odsúdeného v súvislosti s trestnou činnosťou, pre ktorú bol na území iného štátu odsúdený a nie je oprávnený posudzovať ani dôvodnosť (resp. nedôvodnosť) mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým takýto odsudzujúci rozsudok napadol.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného Ing. E. E. irelevantné a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Rozsudok súdu prvého stupňa je zákonný a vecne správny, pričom odvolací - najvyšší súd nezistil žiaden dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu. Odvolanie odsúdeného Ing. E. E. preto zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.